

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15255/2023
05.07.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца „Комерцијална банка“ АД Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Милољуб Јовичић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1111/22 од 24.11.2022. године, у седници одржаној 05.07.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1111/22 од 24.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку П 35/19 од 18.11.2021. године, ставом првим изреке, укинута је решење Основног суда у Ивањици Ив 157/17 од 10.08.2017. године у делу у коме је извршни дужник АА из ... обавезан да извршном повериоцу „Комерцијална банка“ АД Београд, плати на основу веродостојне исправе – менице издате у Чачку дана 19.03.2009. године, серијског броја ... са клаузулом „без протеста“ износ од 9.909.958,67 динара са законском затезном каматом од 25.03.2017. године до исплате на рачун извршног повериоца наведен у овом ставу изреке и трошкове извршног поступка колико они буду износили. Другим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име главног дуга исплати износ од 3.239.800,00 динара, на име законске затезне камате обрачунате на износ главног дуга до 22.05.2017. године износ од 3.514.985,03 динара и на име неплаћене накнаде износ од 4.960,00 динара, а на главни дуг и неплаћену накнаду укупан износ од 3.244.760,00 динара и законску затезну камату од 23.05.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је део тужбеног захтева да се обавезе тужени да тужиоцу, а преко износа досуђеног ставом другим изреке пресуде плати износ од још 3.150.213,64 динара, са законском затезном каматом од 23.05.2017. године и на законску затезну камату обрачунату на главни дуг за период од 01.04.2010. године до 22.05.2017. године, а на износ од 3.514.985,03 динара законску затезну камату од 23.05.2017. године до исплате, као неоснован. Четвртим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка плати износ од 597.027,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1111/22 од 24.11.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене и првостепена пресуда потврђена у ставу другом, трећем и четвртом изреке. Другим ставом изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП, прописано је да ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док се према одредби става 2. истог члана не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, ако не чине главни захтев.

Под главним захтевом у смислу цитираног члана 28. ЗПП, не подразумева се захтев странке који се односи на камату, па и када је она обрачуната и изражена у апсолутном новчаном износу уз главни захтев.

Поступак је започет предлогом за извршење на основу веродостојне исправе 03.08.2017. године, а по приговору извршног дужника настављен као поводом приговора против платног налога пред надлежним судом. Предмет тужбеног захтева је новчано потраживање у износу од 9.909.958,67 динара, од чега 3.244.760,00 динара чини главни дуг у побијаном делу, док износ од 3.514.985,03 динара чини законску затезну камату обрачунату на главни дуг до 22.05.2017. године.

У конкретном случају, обрачуната законска затезна камата у износу од 3.514.985,03 динара не улази у вредност главног захтева сходно члану 28. став 2. ЗПП.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора од 3.244.760,00 динара (1 евро на дан подношења предлога за извршење је износио 119,8397 динара = 27.075,83 евра) не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија туженог недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**